

Maandag 13 september

'... ze hebben mij allemaal in de steek gelaten... Maar de Heer heeft me ter zijde gestaan'
(2 Tim. 4:16-17)(NBV).

God zal je nooit in de steek laten.

Wanneer iemand van wie je houdt overlijdt, van je scheidt of je in de steek laat, doet dat veel pijn. Zelfs Paulus bleef daar niet van gevrijwaard. Hier zijn enkele van zijn laatste woorden: '[Timoteüs] Kom snel naar me toe, want Demas heeft me verlaten... Alleen Lucas is bij me gebleven. Haal Marcus op en neem hem met je mee, want hij kan mij goede diensten bewijzen... Alexander, de kopersmid, heeft mij veel kwaad gedaan... Bij mijn eerste verdediging heeft niemand mij bijgestaan, ze hebben mij allemaal in de steek gelaten... Maar de Heer heeft me ter zijde gestaan en me kracht gegeven... Ik ben gered uit de muil van de leeuw. De Heer zal me van alle kwaad redden en me veilig naar zijn hemels koninkrijk brengen' (v. 9-18). Het komt erop neer dat je zonder andere mensen wel kunt overleven, maar niet zonder GóD. Daarom haalt hij dingen weg die ons afhankelijk maken van mensen. Hij stuurt bepaalde mensen in je leven om je te helpen je geloof op te bouwen en je karakter te ontwikkelen, en om je, wanneer ze er niet meer zijn, achter te laten met de zekerheid dat God de touwtjes in handen heeft. Wat kan het verlies van dierbare, vertrouwde mensen in je leven bewerken? Het kan ten eerste je geestelijke spieren verder ontwikkelen. Ten tweede kan het je veerkracht testen en ten derde laat het je de reikwijdte van Gods kracht zien. Toen Mozes stierf en Jozua de leiding kreeg, zei God tegen hem: 'Zoals ik Mozes heb bijgestaan, zo zal ik ook jou bijstaan' (Joz. 1:5). Dat is iets wat Jozua nooit had kunnen leren toen Mozes nog in beeld was. En het is een les die je niet kunt leren zolang je naar iemand anders kijkt voor je antwoorden. Dus wend je tot de Heer. Laat degene die 'wees stil' tegen de storm op het meer van Galilea zei, vrede spreken tegen datgene waar je vandaag tegenaan loopt.

Dinsdag 14 september

'Laten wij naar het huis des Heren gaan' (Ps. 122:1)(NBG).

Geestelijke groei is een groepsproject.

De psalmist zei: 'Ik was verheugd, toen men mij zeide: 'Laten we naar het huis des Heren gaan.' Heb jij ook dat gevoel bij Gods huis? En zo nee, waarom dan niet? Paulus schrijft: 'God is een huis aan het bouwen. Hij gebruikt ons allemaal bij het bouwproces - hoe we ook zijn binnengekomen. Hij gebruikte de apostelen en profeten voor het fundament. Nu gebruikt hij jou, steen voor steen past hij iedereen in, met Christus Jezus als de hoeksteen die alle onderdelen bij elkaar houdt. We zien het dag na dag vorm krijgen - een heilige tempel gebouwd door God, met ons als bouwstenen, een tempel waarin God zich thuis voelt' (naar Efez. 2:19-22). Er zijn tijden dat je behoefte hebt om in gebed alleen met God te zijn; maar soms zijn er tijden waarop het antwoord dat je zoekt te vinden is wanneer je samen bent met Gods volk. Wanneer degenen in wie Gods Geest woont bij elkaar komen voor een tijd van aanbidding, onderwijs, bemoediging en dienstbaarheid, verschijnt God op een krachtige manier. Je groeit geestelijk terwijl je zijn aanwezigheid ervaart, zijn Woord hoort en gemeenschap hebt met je broeders en zusters in Christus. Elke keer dat je samenkomt met andere leden van het lichaam van Christus, herinnert het je er weer aan dat je aan de winnende kant staat. Het is moeilijk om het alleen te vieren. Wanneer je iets te vieren hebt, roep je toch meestal mensen bij elkaar om de vreugde mee te kunnen delen? Jezus is zo opgetogen over zijn overwinning aan het kruis dat hij ons elke week bij elkaar roept om te vieren wat hij voor ons heeft bereikt. En vieren is, net als geestelijke groei, een groepsproject.

Het Woord voor Vandaag – week 37

Woensdag 15 september

'... geef niet toe aan uw begeerten' (Rom. 6:12)(NBV).

Oefen je in zelfbeheersing.

Paulus schrijft: 'Zo moet u ook uzelf zien: dood voor de zonde, maar in Christus Jezus levend voor God. Laat de zonde dus niet heersen over uw sterfelijke bestaan, geef niet toe aan uw begeerten. Stel uzelf niet langer in dienst van de zonde als een werktuig voor het onrecht, maar stel uzelf in dienst van God' (v. 11-13). Laat je je lichaam zijn gang gaan, dan zal het je op een dwaalspoor brengen. Niet dat je lichaam zo slecht is, maar het heeft nu eenmaal bepaalde behoeften die maar al te graag reageren op omgevingsprikkels die allemaal vreselijk aantrekkelijk en tijdelijk bevredigend zijn. Chuck Swindoll schrijft: 'Het leven op aarde is eigenlijk niet meer dan een aaneenschakeling van momenten. En ik zou niet willen dat mijn getuigenis voor Jezus Christus schade oploopt door één enkel moment van toegeven aan mijn eigen natuur. Ik zou niet willen dat één moment van woede of trots of lust een schaduw werpt over een leven lang wandelen met mijn Heer. Eerlijk gezegd vrees ik die mogelijkheid wel. En weet je, ik *wil* die mogelijkheid ook vrezen. Wanneer ik dat niet meer doe, ben ik in groot gevaar.' Dus, hoe ga jij om met die verlangens van je eigen natuur? De enige manier is om van Gods Woord je gedragscode te maken en te weigeren compromissen te sluiten. En als je een rolmodel nodig hebt, zul je geen betere vinden dan Jezus. Hij zei: 'Wie achter mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen' (Matt. 16:24). Zoek elke dag naar een kans om jezelf te verloochenen. Begin klein. Je zult versteld staan hoe moeilijk dat al kan zijn! Maar de beloning komt later wanneer je jezelf moet verloochenen als het gaat om iets waar veel meer vanaf hangt.

Donderdag 16 September

'Dan zullen zij weten... dat u alleen de Allerhoogste bent op aarde' (Ps. 83:19).

Wat zegt een naam? Alles! (1)

De Israëlieten noemden God Jahweh, een naam die ze als onnoembaar en onuitlegbaar beschouwden. De naam betekent 'de 'Zelf Bestaande', de 'Ik Ben'. Hij was vóór alle dingen, de schepper van alle dingen; een ontzagwekkend maar schijnbaar onpersoonlijk, onkenbaar wezen. God wilde echter dat we hem op een persoonlijke manier leerden kennen, dus voegde hij in de Bijbel vijf meer onthullende titels toe aan de naam Jahweh, vijf woordportretten om ons te helpen hem te begrijpen en aan hem te relateren. De Israëlieten ontdekten de waarheid van deze woordportretten meestal in tijden van crisis en nood. En ze zullen jou ook bemoedigen in jouw tijd van moeiten. *Jahweh-Jireh: de Heer zal zien, de Heer zal voorzien.* Abraham stond op het punt om zijn zoon te offeren toen God voorzag in een ram als offer in de plaats van Isaak. En als antwoord noemde Abraham God Jahweh-Jireh, de Heer die ziet en voorziet. Maar het geldt niet alleen voor Abraham. Het Nieuwe Testament spreekt ook regelmatig over verwijzingen naar de Heer die onze behoeften ziet en daarop reageert. Jezus zei: 'Jullie hemelse Vader weet wel dat jullie dat alles nodig hebben' (Matt. 6:32). Als een zorgzame, meelevende ouder ziet God de behoeften van zijn kinderen voordat zij dat doen en voorziet in een oplossing. Voordat hun schoenen versleten zijn, zorgt hun vader al voor nieuwe. Ze hoeven er niet om te smeken, erom te bedelen of te onderhandelen. Misschien vraag je je af hoe het komt dat je niet altijd krijgt waar je om vraagt. Dat komt omdat niet jij maar alleen God weet wat je écht nodig hebt! Want denk je in: het is mogelijk dat jouw wénsen wel worden bevredigd maar je echte behoeften onvervuld blijven. Onthoud dat Jahweh-Jireh je behoeften ziet, en omdat hij ze *ziet*, zal hij erin *voorzien*! Zo simpel is het!

Vrijdag 17 september

*‘Jullie hoeven niet bang te zijn... want dit is niet jullie strijd, maar die van God’
(2 Kron. 20:15)(NBV).*

Wat zegt een naam? Alles! (2)

Toen Israël werd bedreigd door de legers van Amalek gaf God hun een glorieuze overwinning. Mozes realiseerde zich dat God de strijd voor hen voerde en bouwde een altaar voor *Jahweh-Nissi: de Heer is mijn banier*. Onze eigen strijd voeren was nooit Gods idee. Exodus 15:3 noemt de Heer een krijgsheld. En: ‘De Heer zal voor u strijden, u hoeft zelf niets te doen’ (Ex. 14:14). ‘Jullie hoeven niet bang te zijn... want dit is niet jullie strijd, maar die van God’ (2 Kron. 20:15). Als mensen raken we uitgeput en ontmoedigd omdat we blijven proberen in onze eigen kracht te strijden. Vruchteloos gaan we van berouw naar vastberadenheid, van strijd naar nederlaag, naar ontmoediging en opnieuw weer terug naar berouw. Het enige geestelijke conflict dat ooit met succes is gewonnen, is het conflict dat GóD voor ons uitvecht. Hij verwacht niet van ons dat we de strijd winnen, maar dat hij hem namens ons wint. Moéten wij dan helemaal niet strijden? Jawel, wij moeten ‘de goede strijd van het geloof strijden’ (1 Tim. 6:12). Onze strijd is geen strijd van uitputtende inspanning, maar de strijd om te geloven. Maar moeten we dan niet worstelen zoals Jakob deed? Wacht even, ten eerste won Jakob niet door te worstelen, hij won doordat hij te zwak geworden was om te blijven worstelen. Ten tweede lag zijn overwinning in overgave aan God. Ben jij uitgeput van de strijd? Aan het einde van je latijn? Dan ben je precies waar God je wil hebben! Laat los en vertrouw erop dat Jahweh-Nissi voor je zal zegevieren, want het is niet jouw strijd, maar die van God! Sta op en zeg met Paulus: ‘In mijn zwakheid ben ik sterk’ (2 Kor. 12:10).

Zaterdag 18 september

*‘Wees niet bevreesd, houd stand, zie het heil van de Heere dat Hij vandaag nog voor u zal bewerken’
(Ex. 14:13)(HSV).*

Wat zegt een naam? Alles! (3)

Laten we nog eens kijken naar *Jahweh-Nissi: de Heer is mijn banier*. Het is niet gemakkelijk om onze strijd uit handen te geven en God voor ons te laten strijden. We hebben het gevoel dat we er gemakkelijk mee weg komen of onverantwoordelijk zijn. Populaire kreten zeggen: ‘Blijf niet gewoon zitten, doé iets!’ We zijn als de drenkeling die zijn redder maar niet wil loslaten. We stellen ons voor dat hij onze hulp nodig heeft, en als gevolg daarvan maken we het hem bijna onmogelijk om zijn werk te doen. De waarheid is - we worden zijn ergste nachtmerrie! Maar dat God voor ons strijdt, betekent niet dat we er niet bij betrokken zijn. Het moeilijkste van het bevel - ‘Wacht rustig af (NBV)(Blijf gewoon waar u bent of houd stand in andere vertalingen), dan zult u zien hoe de Heer de overwinning behaalt - is dat we dat afwachten, blijven waar we zijn of standhouden ten onrechte gelijkstellen aan niets doen of plichtsverzuim. Angst zegt: ‘Doé gewoon iets!’ Geloof zegt: ‘Sta in geloof. Laat God het doen!’ En dat is absoluut niet hetzelfde als niets doen! Integendeel, dat is geloof in optima forma. Maar waarom hebben we dan een geestelijke wapenrusting nodig als wijzelf niet vechten? Goede vraag! Paulus zei: ‘Trek de wapenrusting van God aan om stand te kunnen houden tegen de listen van de duivel’ (Efez. 6:11). Let op: je draagt GóDs wapenrusting - niet de jouwe. Jij moet stándhouden - niet strijden. ‘De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang’ (2 Kor. 10:4). Menselijke methoden staan God in de weg; natuurlijke vermogens zijn nutteloos tegen geestelijke machten. De rups van de libel op de bodem van de vijver kan een goed ontwikkelde, krachtige rups zijn. Maar wordt hij eenmaal een libel, dan zullen de sterke punten van zijn rupsleven hem niet helpen om een leven in de lucht te leiden. Waar we ooit vertrouwden op onze eigen menselijke kracht, vertrouwen we nu alleen op Jahweh-Nissi.

Zondag 19 september

‘Vrede zij met u! Wees niet bevreesd, u zult niet sterven’ (Recht. 6:23)(HSV).

Wat zegt een naam? Alles! (4)

De naam *Jahweh-Shalom: de Heer is vrede*, werd ontdekt door Gideon toen God hem de opdracht gaf om de Israëlieten voor te gaan in de strijd tegen de Midianieten - een positie die Gideon veel te hoog gegrepen vond. ‘Hoe zou ik Israël kunnen bevrijden? Mijn familie heeft in onze stam, Manasse, niets in te brengen, en ikzelf ben de jongste van de familie.’ De Heer antwoordde: ‘Dat kun je omdat ik je bijsta. Je zult de Midianieten verslaan... Maar de Heer stelde hem gerust (Vrede zij met u, zegt de HSV hier), je hoeft niet bang te zijn, je zult niet sterven!’ (v. 15-16, 23). Een bange Gideon geloofde God, nog voordat de strijd was gestreden en de overwinning was behaald. Met ogen van geloof zag hij al voor zich dat de vrede was behaald en bouwde hij een altaar voor Jahweh-Shalom: de Heer is vrede. We gaan er vaak van uit dat we alleen innerlijke vrede kunnen hebben wanneer onze uiterlijke omstandigheden gunstig zijn. Laten we, net als Gideon, leren dat innerlijke vrede niet afhangt van het veranderen van uiterlijke omstandigheden. Het hangt ervan af of je gelooft dat Jahweh-Shalom met je is, en dat hij je door de strijd heen zal leiden met innerlijke vrede. Jezus zei: ‘Ik laat jullie vrede na; mijn vrede [innerlijk, op geloof gebaseerd] geef ik jullie, zoals de wereld [uiterlijk, afhankelijk van omstandigheden] die niet geven kan. Maak je niet ongerust en verlies de moed niet’ (Joh. 14:27). Hoe onbekwaam je je vandaag ook voelt, onthoud deze woorden: ‘Ik heb dit gezegd opdat jullie vrede vinden bij mij... houd moed: ik heb de wereld overwonnen’ (Joh. 16:33). Het is jouw taak om ‘moed’ te vatten omdat Jahweh-Shalom met je is, en om erop te vertrouwen dat Christus de ‘overwinnaar’ zorg draagt voor je omstandigheden!